

Evangeliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie
lumnak minden pogány népek között

12 — 55
Rev. Major Michael
154 Regent St.
Campbell, O.

10)

MEDITÁCIÓ

Az 1957. év első vasárnapjára
és tovább . . .

VASÁRNAP isteni "kezdet." Az Ur mondta: "Legyen Világosság és lön világosság. Ez volt az első nap,

Azután sok évezred múltán — mivel az Ur soha nem változik — szent Fiát kihozta a sírból, hogy megint egy első nap feltámassza a halálból dicsőségesen, hogy megkezdje EGYHÁZÁNAK alapítását a földön és Zsengéje legyen mindazoknak, akik az Ő képére és hasonlatosságára elváltotatják életüket és feltámadjanak a Krisztusban, amint Ő is feltámadott.

Esztendő kezdetén illik, hogy gondolkozunk. Sokfelé halljuk is, hogy MIT hoz ez az esztendő? másik így: senki sem tudja mit hoz a holnap . . . A sziv teljességéből szól a száj.

Pedig, ha csak némi világosságunk van és az írásokban, de sokat tudhatunk! Tudjuk, hogy némelyek ez évben el fogják veszíteni szeretteiket. Talán hazahívás által vagy balesetek által. Ma még együtt vagyunk, örülünk egymásnak — holnap ószetört szívvvel állunk a betegágynál vagy ravatalnál. Ilyenkor csak az bir vigasztalást adni, ha vele SZERETETET kötött össze és ha a lelkiismeretünk igazolja, hogy mindent megtettünk, amit vele szemben az Ur Jézus tanítása szerint meg kellett tennünk: Szerettük felebarátunkat, testvérünket, családtagunkat addig, míg vele együtt voltunk. Ilyenkor derül ki, hogy mily végtelen áldás engedelmeskedni az Ur Jézus parancsolatainak.

Tudjuk, hogy bejutottunk abba a korba, amelyről Pál apostol jövendőli: hogy "nehéz idők állnak be", mert lesznek az emberek magukat szeretők, árulók, vakmerők, szüleiknek engedelmenek, inkább a gyönyörnek, mint Istent szeretők. Az ilyenek szívében inkább a testük gyönyöre, kívánságának kielégítése az Uruk, de semmiképpen az Ur Jézus. És a legmegdöbbenőbb az apostol további kijelentése ezekről: "akikben meg van a kegyesség látszata", de megtagadják a kegyesség

SZOLGÁLAT

Mt. 25:40.

AZ UR JÉZUS földi életéből félreérthetetlenül kimagaslik az a nagy igazság, hogy Ő nem uralkodni, parancsolni jött erre a világra, hanem sokkal inkább azért, hogy magára szolgálai formát vevén, mindeneknek legyen szolgálja. Tagadhatatlan ugyan, hogy tanításai, példázatai, intései és kemény feddései, isteni parancsolatként emelkednek ki életéből, de az is világos az evangéliumban, hogy soha senkit hatalmával nem kényszerített az isteni akarat elfogadására. Ezzel szemben inkább azt látjuk nemes isteni életében, — hogy bele vegyül a mindennapi élet forgatagába és gyógyít, vigasztal, bátorít és az éhezőket, szomjuhozókat táplálja. Nemes szíve vérzett az elhagyatott, pásztornélküli juhokhoz hasonló népért.

Valóságos szolgálja volt a népnek. Egyszer még a tanítványai lábait is megmosta, hogy az által megmutassa az igazi alázatosságot s a szolgálai készséget tanítványainak.

erejét. És ezeket kerüld.

Tudjuk, hogy Péter apostol azt a tanácsot adja, hogy gondoljuk át, hogy a világ fertőzése által veszélyeztetett Isten gyermekeinek milyeneknek kell lenniök szentéletben és kegyességben, hogy elkerüljék azokat a szörnyűségeket, ami az Ur parancsolatainak semmibevevése miatt a világra vár.

És még sokat tudunk és tudhatunk, ha az Istennek Igéje világítja meg nekünk az előttünk álló 1957-ik esztendőt és békességet, jó egészséget és áldást akarunk elnyerni ez évben, hogy az Urnak engedelmeskedünk.

—Rev. Békefy

Fáj, sajog a lelkünk, ha meggon-
doljuk, hogy az Ur Jézus dicső és sokat jelentő életének, halálának és feltámadásának, majdnem kétezer esztendő elteltével, oly kevés szolgálja, papja van az Urnak, aki hajlandó önzetlenül az Ur Jézus példájára szolgálni a népnek. Pedig ma is nagy a szükség. Ma is sokan vannak lelki süketek, némák.

Elhagyatott éhezők és szomjuhozók. Olyan emberek magyar népünk között is, akik az élet vesztőútján elvannak tévedve és nem találják az Istenhez hazavezető utjukat. Vannak sokan még a névleges keresztyének között is, akiknek lelki élete a fagyos, hideg télhez hasonlít, ahol a hitelenség és szerencsétlenség dermesztő szelei megállították az imádság forrásait és jégpáncéllal vették körül szívéket. Amerikában élő sok olyan magyarnak, akinek nem volt alkalma elsajátítani kellően az angol nyelvet, nagy számát neveli a szabadságharcosok sok ezere, akik testileg, lelkileg nagy szükségben vannak. KI FOG SZOLGÁLNI EZEKNEK?

Nékünk, kik Krisztus követőinek valljuk magunkat, Krisztus példájára, a szolgálat embereivé kell válnunk. Istenben való hitünk, szeretetünk s lelki életünk minden értékét bele kell vinni a mindennapi élet legapróbb foglalatosságaiába is. Nem élhetünk önmagunknak a meggyújtott és elrejtett gyertyához hasonló életet, mert a fény azért van, hogy világítsa. Ne legyünk csak ünnepi és vasárnapi keresztyének, hanem

azt kössük össze elválaszthatatlanul a mindennapi élettel, hogy azt teljesen áthassa és lelket, életet öntsön belé.

Szolgálni másoknak másokért, a legnemesebb, legszebb és legszen-
tebb keresztyéni kötelesség. Ha ez hiányzik belőlünk, nagy hiba van életünkben. Tegyük komoly vizsgálata-
tunkban, mert AZ A LÉLEK, MELY VALAMILYEN SZOLGÁLAT NÉLKÜL ÉL, KRISZTUS NÉLKÜLI LÉLEK! Emeritus

A LELKIPÁSZTOR anyagi és szellemi állapota (Folytatás)

HABÁR a lelkipásztor anyagi állapota hozzájárul az ideg-letöréshez, mégis a probléma sokkal mélyebben van ennél. Főképpen pedig a lelkipásztori hivatásban van, — mert ez a hivatás, amint a gyülekezeti tagok értik, lehetetlenné váltott. Ez olyan hivatás, amelyet egy ember sem, — még az Apostolok sem! — tudtak teljesíteni kielégítéssel. És addig, amíg a gyülekezeti tagok . . . többet követelnek, mint amit a lelkipásztor képes megtenni, ideg-letörések mennél nagyobb számban lesznek a lelkipásztorok között, akármilyen egészségesek is legyenek, mikor felveszik a munkát.

A lelkipásztori hivatás hat különféle munkát foglal magában. 1. Ő egy adminisztrátor. felelős a gyülekezetnek anyagi fenntartásáért és birtokának jókarban tartásáért és szolgál mint egy általános felügyelő minden felett, ami összeköttetésben van a gyülekezeti élettel.

2. Ő egy organizátor, ő kell, hogy szervezze, élesztgesse, buzdítgassa és bátoritgassa a gyülekezetnek különféle szerveit, pénzügyi mozgalmait, gyülekezeti vacsorá, stb.

3. Ő egy pásztor, aki igyekszik a nyájának lelki jólétére. Tanáccsal látja el őket. Örül az örülőkkel, és sir a sirókkal. Éjjel-nappal készen áll segíteni azokon, kik bajban vannak.

Ő egy prédikátor, — komolyan átgondolt és megfogalmazott prédikációi állandóan vezetik a népet az Istennel és embertársaikkal való helyes viszonyra.

5. Ő egy pap — végzi a gyülekezetnek szertartásait, keresztem s Ur-
Urvacsorát oszt ki nemcsak a templomban, a kórházakban, a betegágy mellett és a halottakat eltemeti.

Ő egy tanító — a lelkipásztor irányítja a gyülekezet egész nevelési problémáját.

Ennek a hat különböző munkának eleget tenni, emberfeletti erőre és naponta legalább 24 órai munkaidőre van szükség. De, ami még ennél is lényegesebb a mi témánkra nézve, az . . . hogy a lelkipásztorok és a hívek, nem egyeznek abban, hogy a hat különböző munka közül melyik a fontosabb és melyiket kell hangsúlyozni.

A mai közönség több értéket helyez a lelkipásztor adminisztrációs és szervező munkájára, és kevesebb értéket helyez a prédikálásra, tanításra és papi munkára. Viszont a lelkipásztor elsőnek tartja a munkáját, mint prédikátor, tanító és pásztor. Kevesebb súlyt fektet munkájának az adminisztrációs és szervező részére. Ennek a következménye egy megoldhatatlan ellenkezés és idegrendszeri aggodalom a lelkész részére.

A lelkipásztor igyekszik hivatásának minden részét lelkiismeretesen betölteni, de azt találja, hogy nincs elé idő megtenni mindent, amit a közönség megkíván tőle.

Dr. Sámuel Blizzard, a Pennsylvania Állami Egyetem tanára, aki valami 690 protestáns lelkipásztor-
nak a helyzetét vizsgálta meg, azt találta, hogy egy városi lelkipásztor tíz és fél órát dolgozik naponta, hét napot egy héten, — amely kitesz 73 és fél órát hetenként. Csupán az időnek szempontjából, ez egy idegölő erőltetés.

Valamikor szokásban volt, hogy a lelkipásztornak, mint minden más dolgozó embernek, — legyen legalább egy szabadnapja minden héten, amikor megpihenhet és felfrissülhet. De a gyülekezeti tagoknak a követelődése lehetetlenné tette — ezt az egy napot is. És, miután a lelkipásztor feláldozza ezt az egy szabadnapját is a gyülekezet szolgálatára, sokszor azt tapasztalja, amit tapasztalt egy igyekvő fiú, aki mint kihordó dolgozott egy élelmiszer üz-

letben. Egy szombat este, amint a fiú készült hazamenni, azt mondja neki a főnöke: "Ne jöjj be többé, . . . nem lesz szükségem rád." — "Nincs rám szükség? — kiáltott fel a fiú meglepődve, — de Flegenheimer ur, nem dolgoztam eleget máma? Felsepertem a padlót, a felszereléseket megtöröltem, a késeket megéleztem, az élelmiszereket kihordtam a házakhoz, a vevőket kiszolgáltam, az ablakokat megmostam és . . ."

"Az nem számít, — pattant vissza Flegenheimer ur, — nincs rád szükség. Elfelejtetted a szemetet kivinni és az üzlet előtt a járdát leseperni."

"De Flegenheimer ur, — panaszkodott a fiú, — ez az én szabadnapom . . ."

A Durham városában levő Rev. Warren Carr, készített egy kérdőívet a gyülekezeti tagok részére, melyen feltette a kérdést: mennyi időt kellene egy lelkipásztornak hetenként a látogatásban, az adminisztrációs munkában, a prédikációk készítésében, a szövetségi munkában, levelezésben és más munkákban, ami a lelkipásztor hatáskörébe tartozik? Mikor az iver beérkeztek, azt találta, hogy a heti munkaidő, amit a közönség ajánlott lelkipásztornak, kitett 82 órát. Egy embernek a számítása szerint, a lelkipásztornak 200 órát kellett volna dolgozni hetenként, 32 órával többet, mint amennyi van.

A lelkipásztor, aki elvállalja ezt a lehetetlen hivatást, amelyet rábíz a gyülekezet és, aki lelkiismeretesen beleveti magát a munkába azzal a szilárd hittel, hogy türelemmel, határozottsággal és hosszú órákkal, el tudja végezni mindazt a munkát, amit a gyülekezet elvár tőle, kiteszi magát az idegletörésnek, szívbajnak és más betegségeknek. Az ilyen lelkipásztor tudja, hogy az ő népe meg kívánja, hogy teljesítse mindazt, amit elvárnak tőle. Próbálja megtenni, de nem tudja. Próbálkozik, de — nem képes. Erre elfogja őt a sikertelenségnek félelem és a bűnérzet állandóan sarkalja, mert nem tudja azt megtenni, amit elvárnak tőle. A félelem, a sikertelenség és a bűnérzet megragadja őt és megtöri testileg és szellemileg.

Folytatása következik.

A SZABADSÁG HARCOSOK

A MENEKÜLT magyar Testvéreink száma hétről-hétre növekedik Amerikában. Tudomásunk szerint hittestvéreink közül is többen megérkeztek s már elhelyezkedtek az új hazában. Clevelandból azt a hírt kaptuk, hogy a Shakertéri gyülekezet helységében 14 személy lakik s idáig egy kivételével mindnyájan dolgoznak. New Yorkban is többen vannak már menekült hittestvéreink, akik közül egy: Fülöp Árpád Testvérünk az Evangéliumi Hirnökünket is gazdagítja szép és áldásos gondolataival. Az év első vasárnapján este az Istentiszteletre Almás Viktor Testvérünk kocsiján hozott két családot a detroiti magyar templomunkba, ahol egyenkint bemutatta őket, kik örömmel és boldogsággal hallgatták az ígét, amit szerkesztőnk hirdetett ez alkalommal. Bogár Testvérünk egy angol gyülekezetben tartott előadást a magyar munkáról. Az Istentisztelet befejezése után a templomban sokáig elbeszélgettek ezek a harcosok a forradalomról s menekülésük szomorú eseményeiről.

E két család egyikéről Rev. Koncz Emil, a burminghami (Mich.) lelkipásztor visel gondot s a másiktól pedig Almás Viktor Testvéreink. Kedves fiatal emberek ezek, akiket üdvözöltünk gyülekezetünkben és meleg fogadtatásban részesítettük őket. Szeretettel üdvözöljük az összes testvéreinket, bárhova is érkeztek. Hisszük, hogy ebben a nagy országban megtalálják helyüket és nagyon boldogok lesznek.

Tudomásom szerint ezen a héten érkezik New Yorkba egy hajó, mely a menekülteknek százait hozza az új világba. Ebből valami 60 személy Detroit városába lesz irányítva. — Hogy ezek között lesznek-e hittestvéreink közül, nem tudjuk. De ez nem is olyan nagyon fontos. Sokkal fontosabb az, hogy akik ide érkeznek, azokért lehetőleg mindent megtegyünk, hogy megfelelő lakást, ruhát és élelmet kapjanak s aztán munkát, mely biztosítja ebben az országban megélhetésüket.

Az amerikaiak közül többen — s

ezek között sajnos magyarok is vannak — megvannak ijedve a menekült magyarok idejövetele miatt. Aggodalmunk az, hogy itt Amerikában most sincs minden embernek munkája s ezek az ideérkezett idegenek még rosszabbá teszik a helyzetet. Esetleg kiszorítják munkájukból azokat, akik itt születtek, vagy már régen itt laknak Amerikában.

Aggodalomra és félelemre nincsen oka senkinek, mert fogadott hazánk olyan nagy, hogy ez a 21 ezer, vagy mondjuk 50 ezer magyar Testvérünk csak egy csepp a nagy tengerben. Országunk területe olyan nagy, hogy nem csak 175 millió embernek, hanem 400 milliónak is van bőséges helye. A menekült magyar Testvéreink munkás kezeire itt nagy szükség van. A jövő igazolni fogja, hogy a művelt magyar népünknek a szabadságért harcoló menekült csoportja áldására, előhaladására válik ennek az országnak.

E sorok írásával eszembe jut az Ur Jézusnak a Mt. 25:35 és 36 verseiben megörökített tanítása: **“Mert éreztem és ennem adtatok, szomjuhoztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok engem. Meztelen voltam és bérházatokat, beteg voltam és meglátogattatok, fogoly voltam és eljöttetek hozzám.”** S a 40-ik versben az Ur azt mondja, hogy mindezeket Ővele cselekedtük.

A idézett igéből láthatjuk, hogy az Isten most az amerikai jólétben élő magyaroktól elvárja azt, hogy segítsük azokat, akik most Amerikába érkeznek. Testvérem, ha van tehetséged, ne zárd ki szivedből az Ur kicsinyeit. Fogadj egyet, vagy többet a hozzánk érkező magyar Testvéreink közül. **Meg áld azért téged az Isten.** Gyülekezeteink templomainak alsó termeiben ellehet helyezni több családot — ha annál jobb helyet nem lehet számukra biztosítani s közös adakozásból könnyen fönn lehet tartani őket addig, míg munkához jutnak és magukon segíthetnek. Ettől nagyobb isteni szolgálatot egy gyülekezet sem teljesíthet. Még akkor is segítenünk kell rajtuk, ha nem tartoznak hitünk cselédeihez, mert e kezesztyén feladat teljesítésével meg-

HOL A HAZÁD?

Az itt közölt cikk: **“HOL A TE HAZÁD”** címen, röpiratka formában jelent meg a clevelandi Shaker-téri gyülekezetünk kiadásában, főleg az ideérkezett szabadság harcosok részére, melyből idáig több mint 2000 példányt osztottak szét. Hogy ez az üzenet eljusson a többi magyarlakta városokba is, lapunkban is leközöljük, hogy mindenki áldást nyerjen belőle.

HOL A HAZÁD

Sokáig gyötrődöttél, hogy elindulj nem tudod hová, csak ki innen ahol az élet a halál, ahol a Magyar magyarán beszélni és élni már nem tud; vagy régi vágyadat kergetve jöttél ki megragadva az alkalmat; vagy talán nem akartál ki jönni de a helyzet kényszerített reá?

Talán régóta gyötrődöttél a család boldogabb életének előteremtése felé, a gyermekek jövőjén, vagy ha ifju vagy az életcélod megtalálásának kilátástalanságán —

Nos most feltörhet lelkedből a sóhaj, itt vagy a jövő előtted áll.

Az élet egy ilyen a megszokottól eltérő és mindent felforgató viharában ki tudna számot adni arról, hogy amit tett miért tette. — Kényszer helyzet, régi vágy, egyetlen lehetőség, az üldözéstől való félelem, a külföld csábítása? — mind ez a lélek mélyén heverve egyszer csak előtör, tettehiv és ime olyan történik vled és körülötted aminek következményét előre látni nem lehetett.

Biztos vagy benne, hogy most boldog leszel?

Kijöttél szülőid, barátaid, ismerőseid, gyermekkorod földjéről vajjon találász-e új hazát?

(Folytatás a 6-ik oldalon.)

menthetjük őket. Véleményem szerint minden anyagi támogatásunk és segítségünk mellett a legnagyobb segítséget akkor adjuk, ha az Evangéliumot s vele az Ur Jézus Krisztust adjuk magyar Testvéreinknek!

Mi a terv és gondolat ebben a tekintetben? Magyar nyelvű misszióink ebben az országban még nincsen befejezve!

—Emeritus, szerk.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

“AZ ENGEDELMES FELELET
ELFORDITJA A HARAG FELGÉRJE-
DÉSÉT”. Példa. 15:1.

SOKSZOR tapasztalhattuk már, hogy a higgadt, csendes természetű ember milyen nagy előnyben van annál, akit egy-kettőre elragad haragos indulata. Azt mondják a szakértők, hogy a mérközésből mindig az kerül ki győztesen, aki megtudja őrizni nyugalmát és vérmérsékletét.

Föl hevülni, haragosnak lenni nem nehéz dolog. Ha az ember saját érzéseire hallgat, mikor őt vagy övéit valaki bántja, kész a haragra, kész a megtorlásra. Oly sokszor tapasztaltam, hogy ha valaki egy szóval is a másikat megbántotta, akkor az a másik már haragos támadásra készült, még sértőbb választ adott az őtet megbántó felebarátjának. Még a legnyugodtabb embernek is nehéz sokszor a fönt idézett ígéhez alkalmazkodni. Sőt többet mondok, emberi erejénél fogva lehetetlen.

De hála legyen Istennek, az Ur Jézus Krisztus nagy kegyelme által rendelkezésünkre áll egy magasabb égi erő és hatalom, mely által az ember meggyőzheti önmagát. Életemben sokszor tapasztaltam ezt.

Nem is olyan nagyon régen közöttünk élt és hűségesen dolgozott Dr. Gruber Károly. Emberi számításunk szerint nagy kár, hogy olyan fiatalon kellett néki itt hagyni

a családot, gyülekezetet, Szövetséget, minket és a nagy misszió munkatereit. Dacára, hogy nagy különbség volt közöttünk, barátok voltunk és gyakran beszélgettünk a közös munkánkról. Tüzes, tüzről pattant természetű ember volt Gruber Károly, kit én öregebb közeli barátja, sokszor leintettem felhevült állapotában. S valahányszor tettem ezt, mindig azt mondogatta: “Szeretném, ha olyan nyugodt természetű lennék, mint amilyen te vagy.”

Nos, hogy én milyen nyugodt természetű vagyok? Azt a legjobban az Ur tudja és én. Mikor 1919-ben a román megszállás után Erdélyben édes anyámat s bátyámat Székelykeresztúron meglátogattam, Nagyváradon meglátogattam az ottani gyülekezetet is. Darabont Gyula tv. volt akkor a gyülekezet pásztorja. Ez volt az a sötét időszak a megszállott területen, mikor a román hatóság bezáratta a protestáns gyülekezetek templomainak ajtait s a kulcsokat a rendőrség tartotta. Istentiszteleteket csak titokban házaknál lehetett tartani. Soha életemben nem felejttem el ezeket a kedves órákat, melyeket Nagyváradon töltöttem. Azt a hatalmas nagy Nőegyletet, melynek előadást tartottam s azt a gyönyörű zenekart, mely egy egyszerű zenetanár vezetésével játszott egy nagy háznál tartott Istentisztelet alkalmaival.

Napközben kimentem a város utcáira nemcsak azért, mert hivatalos okmányaimat rendezni kellett a hatóságnál, hanem azért is, hogy lássuk, mi megy végbe ebben a nagy magyar városban. Többször láttam, hogy román csendőrök és katonák a magyarokat kivont szuronyok között, puskáikkal őket oldalba verve kísérték a börtönbe. Meg-megállottam a járdám s könnyes szemekkel néztem ezeket a jeleneteket. A magyarországi szokás szerint egy sétabot is volt kezemben s ezeknek láttára oly keményen szoritottam meg botom nyakát, hogy azon csodálkoztam, hogy az nem roppant össze. De ilyenkor mindig valami belső hatalom lecsendesített s habár fájt a szívem az igazságtalan, brutális eljárásért, a lelkemben tapasztalt isteni erő csendre intett és tovább vezérelt.

Hosszu gyülekezeti életem s munkám ideje alatt is sokszor erőt próbált venni rajtam a harag, a düh oly dolgok miatt, melyek ártalmára voltak lelki munkánk előhaladásának. De ilyenkor is mindig eszembe jutott az Urnak Igéje: “**A férfiú haragja nem cselekszi az Isten akarátát**”. Ha helyet adunk Istennek életünkben, a legnehezebb körülmények között is leghevesebb vérmérsékletű ember lecsendesedik s a kísértő felett diadalt arat.

Még mindig az év elején állunk. Ez évben legyünk szigorubbak vad emberi természetünkkel szemben. Legyünk okosak, engedelmesek az Urnak. Beszédünk legyen “**sóval megsózott**”. Feleletünk kérdésekre Isten Szentlelkétől vezérelt s ak-

kor, ha néha megkörnyékez is a kísértő, felhevült állapotunkban lecsendesedünk és sértékeny önértetünket megtagadjuk!

“MINDENBEN HÁLÁKAT
ADJATOK . . .

Thess. 5:18.

ALIG VAN EMBER a világon, aki ne panaszkodna. Annyi bizonyos, hogy nem játék az élet. Sok baj van e világon. Sok probléma és nehézség között élnek ember milliói e földön. Mi amerikaiak a jólétben el sem tudjuk képzelni a föld legtöbb népének gazdasági helyzetét és szenvedéseit.

Azoknak az embereknek élete is, akik gazdagok és bővölködnek a földi javakban, csak úgy messziről irigylésre méltó. A pénz, hatalom nem elég a boldogsághoz. A paloták csillogó termeiben is sok a nyugtalan fájó szív. Sok keserű sóhaj fakad fel a boldogtalan meglegedetlen keblekből.

A meglegedés, békesség nem az anyagi világában terem. Nem az emberek által csinált ilyen, vagy amolyan rendszer biztosítja azt, hanem a Teremtő és Alkotó Istennek az a törvénye, melyet az Ur Jézus Krisztus által adott e világnak. Idáig még minden rendszer összeomlott a történelemben s a jelenlegi rendszereknek is össze kell omolnia. A sok harc, küzdelem, szenvedés és nyomorúság között alakul, formálódik az Isten országa, melynek erre a földre el kell jönni a Krisztus tanításai szerint.

Az az ember, akit az isteni kegyelem eljuttatott az igaz hitre, még szegénységben is megtalálja a meglegedés útját. Most ezen az uton haladni kell Istenben való bizodalommal s hálaadással abban a tudatban, hogy “**azoknak, akik az Istent szeretik, minden javukra van**”. Betegség, félelem, szabadságharc, üldöztetés, vesztés, stb., mind eszközévé válnak az üdvösségünket munkáló szeretetnek, ha megtanuljuk a hálaadásnak feladatát a reánk nehezedő terhek és bajok között!

A NEMPOLGÁROK JELENTKEZ-
ZENEK!

Mindazok, akik ebben az országban laknak és nem polgárok, 1957 jan. 2 és 31 között jelentkezzenek a Bevándorlásügyi hatóságnál. Ha ilyen iroda a városban nincsen, a posta hivatalnál a kitöltendő űrlapot bele lehet szerezni és ugyancsak ott kitöltve bele lehet nyújtani. Ez a törvény vonatkozik úgy a DP s mint a mostanában érkezett menekültekre.

A SZERETET nem melegházi növény, növekedéséhez mennyei harmat szükséges!

Aggmenházunk Rovata

Vezetí: Petre M. Adalbert lelkész

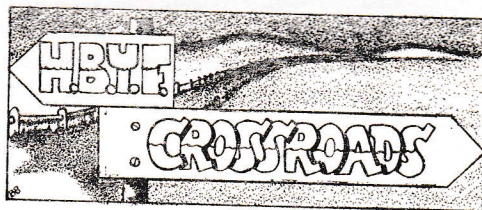
Bizonyára erősen várják gyüleke-zeteink tagjai és lapunk olvasói azt a hirt, hogy mi is fog történni a wa-tervlieti Aggmenházunkkal. Amint már megírtuk ebben a rovatban is, a floridai birtok megvétele a konven-ció határozata alapján végrehajtotta a bizottság. Az Aggmenházunk köl-tőztetése a közeljövőben attól függ, hogy a floridai hatóság megengedi-e beköltözni azokba a házakba, me-lyek a megvásárolt birtokon vannak. Tudomásunkkal van ott 3 vagy 4 ház. Ha az engedélyt megkapjuk, valószínűleg a tavaszon megtörténik a költözködés. Ha nem adnak enge-délyt, akkor várnunk kell, míg az új épület felépül. Szerkesztőnk és ro-vatvezetőnknek idáig nincsen tudomá-sa a szóbanforgó engedélyről. Annyit tudok, hogy az ilyen dolgok rendezése postafordultával nagyon lassu tempóban haladnak. Legyünk türelemmel. Mikor többet tudunk, azonnal megírjuk, hogy mindenki mindenütt tájékoztatva legyen.

Annyit azonban igazgatónk által megtudtam, hogy kivéve a jelenlegi nagyházat, melyet Vérháznak is is-merünk, épületeink mind el vannak adva. Még az igazgatónk lakása is. Most már komolyan tovább kell vin-nünk a költözésnek ügyeit, mert ha nagyon megkésünk a dolgokkal, a gyorsan közeledő tavasz komoly kérdések elé állítja vezetőségünket.

Ezt az ügyet Szövetségünk terén valószínűleg nagyon késlelteti most a magyarügy: a szabadságharcosok fogadtatása és elhelyezése, mely kö-rül vezetőségünk sokat fáradozik. De akármennyire is fontos a mene-kült magyar Testvéreink ügyeinek rendezése, ezt a megkezdett fontos ügyet sem hagyhatjuk.

Vagy talán gyors tempóban hala-dunk ezzel is előre? Jelentést várunk a munkáról!

Addig is mig többet tudunk, imád-kozzunk, hogy ez a szép intézet, mely Szövetségünknek egyik féltő intézménye, békességben, szeretet-ben várja a további fejleményeket. Különösen imádkoznunk kell Attila Testvéreinkért, kik e munkának ne-héz terheit közvetlen viselik!

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Bruns-wick, N. J.; Vice President: James ORBAN Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

Red Cross Reports on Hungary Relief

WASHINGTON, D. C., Nov. 23. — The American Red Cross has allocat-ed more than \$250,000 for imme-diate Hungarian relief and is con-tinuing to do all it can to help miti-gate the distress of the Hungarian people, the organization said today.

In a summary report on its assist-ance to date during the Hungarian crisis, the Red Cross here said its help has joined with contributions from some 40 other National Red Cross societies to ease the distress of the Hungarian people in Austria and in their own homeland.

"The services of the American Red Cross also are being extended to the thousands of refugees who are being brought to this country," the report said. Working with go-vernment and military authorities, a Red Cross team at Camp Kilmer, N. J., is providing refugees arriving there with a variety of welfare serv-ices. These include distributing clothing and toilet articles, hand-ling calls from individuals wanting to help the Hungarians and acting as a contact between the refugees and their sponsors.

Plans also have been worked out for Americans to send messages to relatives in Hungary through the Red Cross. These messages will be checked against the master list of Hungarian refugees in Austria before they go into Hungary. It is providing free cable service from Hungarian refugees in Austria to relatives in this country.

The Red Cross said first word of the need in Hungary came via a telephone call from the League of Red Cross Societies in Geneva, Swi-tzerland, on October 27.

"Late the same day Trans-World Airlines carried on its regular flight to Geneva supplies purchased by the American Red Cross," the report stated.

The cargo included 10,000 10 cc vials of penicillin; 2,500 units of gas gangrene anti-tetanus serum, and surgical dressing.

Later, five additional planes took off with the shipments of medicines, serums, and surgical dressing des-tined for Hungary.

"Upon receiving further word that food had become a major problem, a United States Air Force plane was loaded with 2,400 vials of tetanus anti-toxin, 500,00 surgical dressing; half a million vitamin capsules; six tons of evaporated milk; three tons of baby food and five tons of fats, soup and sugar."

In addition, 2,000 tons of food were turned over to the Red Cross by the International Cooperation Administration in Vienna.

The Red Cross said a seventh flight on Nov. 20 carried 5,000 suits of children's underwear; 6,000 cot-ton shirts and 700 cases of baby food provided by the Junior Red Cross and additional quantities of medi-cines and hospital supplies.

The Red Cross supplies flowed in-to Hungary until Nov. 2. From that date until Nov. 12 the border was sealed. When it was re-opened the flow of aid was strictly controlled and all relief materials subjected to thorough inspection before being permitted to enter.

"In spite of these obstacles, five convoys of supplies have entered Hungary, and an additional 2,000 pounds of medicines were sent by barge from Vienna to Budapest," the Red Cross said, adding: "The flow of relief to Hungary will con-tinue as rapidly as the Hungarian authorities permit."

THE DRIVER is safer when the roads are DRY. — The roads are safer when the ... the driver is DRY.

Hol a Hazád?

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

Tudod-e, hogy mi indított legbensőben arra, kijőjj?!

Hiszed-e és tudod-e, hogy Isten a lélek történéseinek Ura??

Hidd el és tudd meg Isten az aki hív aki indít, de nem egy földi boldogságra csak, nem egy földi új hazába csak, hanem a lélek örök hazájába hív, ahol polgárnak lenni több — még ha a világ legeldugottabb helyén vagy és leszel is — mint e föld amerikájában élni.

Isten az örökké való boldogságot és az örökké való haza polgárjogát kínálja neked itt az új világ kapujában, fogadd el Őt. Ő maga jött e földre, hogy megváltson téged az igazi pokoltól: a lélek poklától; a bűneidről. Föl kell fedezned és rá kell jönnöd, ha most nem, majd életed megítélésekor odaát, — hogy az élet bajai igazán nem a külső világban vannak, hanem lelked bűnös hajlamaiban és ebből a szenvedésből, ebből az igazi rabságból és nyomorból, — Ő ki akar szabadítani téged. Életét áldozta érted mikor emberi formát öltött és kereszthalált halt érted, csak hogy szabad lehess: hogy a Menny a lélek hazája benned is legyen; és így te is a Mennyben legyél.

Ez a szeretet vár és hív téged, egy életen át — jőjj és ne vesd meg Őt. Az életed ura Ő, ha most itt a földön nem fogadod el Őt, akkor többé már minden késő.

Isten önálló lényre teremtett szabad akaratodra hagyott, hogy válassz az egész földi életen át: a jó és a gonosz között, hogy e rövid földi élet után a jószág birodalmába akarsz kerülni, vagy a gonoszság birodalmába, ahol örökké élni fogsz.

A Biblia az Istentől az emberek számára adott kijelentés, hogy az embernek miként kell élnie és gondolkoznia, ha a jó és a gonosz között választani akar.

Lásd ime néhány idézet:

Pál Róm. lev. 5, 6-8:

Mert Krisztus, mikor még erőteleneke voltunk, a rendelt időben meghalt az istentelenekért. Bizonyára igaz emberért is alig hal meg valaki, — bár a jó emberért talán még

meg merne halni valaki. Isten pedig irántunk való szeretetét abban mutatta meg, hogy mint Krisztus meghalt érettünk, amikor még bűnösök voltunk.

Pét. lev. 1, 3, 18:

Mert Krisztus meghalt egyszer a bűnösökért, mint igaz a nem igazakért, hogy titeket Istenhez vezéreljen: megöletve ugyan test szerint, de megelevenítve Lélek szerint.

Luk. ev. 12, 22-32:

„Szólt pedig a tanítványainak: Ezért én azt mondom nektek: ne aggodalmaskodjatok életetek felől, mit egyetek; se testetek felől, mibe öltözködjetek. Mert az élet több, mint az eledel, és a test, mint az öltözet. Figyeljétek meg a hollókat, hogy azok nem vetnek, sem nem aratnak; nincs kamrájuk, sem csűrük és az Isten mégis táplálja őket. Mennyivel becselebbetek vagytok ti a madaraknál! Ugyan ki az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelhetné élete hosszát egy arasznyival! Ha tehát ti még ilyen egészen kicsiny dolgot sem tehettek meg, miért aggodalmaskodtok a többi felől? Figyeljétek meg a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem fonnak és nem szőnek; de mondom nektek: Salamon az ő teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. Ha pedig a fűvet, amely ma a mezőn van és holnap a kendercécébe vetik, így ruházza az Isten, mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! Ti se kérdezzétek, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok. és ne nyugtalankodjatok. Mert mindezeket a világ pogányai keresik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy ezekre szükségetek van. Csak keressétek az Istenországot és ezek ráadásul adatnak nektek.

Ne félj, te kicsiny nyáj, mert tettett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!

Ján. ev. 14, 15-22:

Ha szerettek engem, tartsátok meg a parancsolataimat. És én kérem az Atyát és más Vigasztalót ad majd nektek, hogy veletek maradjon mindörökké: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja és nem ismeri őt; de ti ismeritek, mert nálatok marad és bennetek lesz.

Nem hagylak titeket árvakul; eljő-

LEGÉRTÉKESEBB IDŐ

Mi emberek igen sok időt töltünk el a fölösleges, hiábavaló, sőt mulandó dolgokra. Életünk egy nagy részét pedig alvással, testi pihenéssel töltjük el. Az Ur Jézus pedig rendelkezni akar időnkkel éppen úgy, mint tehetségünkkel, pénzünkkel és minden egyéb dolgainkkal. Ő alkotta úgy az embert, hogy dolgozzon, tanuljon, nemesen szórakozzon és pihenjen. De Ő mondta azt is: „Keressétek először Isten országát . . .” Ez vonatkozik az idő beosztásunkra is.

A kérdés most az: mennyi időnk van az Ur számára naponta? Van-e csendes igeolvasásunk, imádkozásunk. Nem hanyagoljuk-e el az összeösveteket áldott alkalmait?

Az Urat nem lehet futólag igazán megismerni. Aki Őt lényében valóban megismerni akarja, vegyen erre magának időt és alkalmat. Nézzünk néhány példát az Igéből.

*

„Jer és lásd” — felel az Ur.

És András elmegy, Jézussal tölt egy napot és azután találkozik Péterrel és most már az Urról nem mint „Mesterről” (tanítóról) beszél, de így szól Péterhez: „Megtaláltuk a Messiást” (Krisztus) (Ján. Ev. 1: 37-42.) Egy napot töltött András Jézusnál, de most már nem Mester, hanem Messiás lett az Ur Jézus az ő életében. Ne sajnáld tehát napjaidat az Urnál tölteni!

*

„Názáretből támadhat-e valami jó” — Szólt Nátánael az őt Jézushoz hívó Filephez.

*

„Jer és lásd meg — válaszol Filep. És Nátánael megy Jézushoz. Megy

vök hozzátok. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem: mert én élek és ti is élni fogtok. Azon a napon megtudjátok majd, hogy én az én Atyámban vagyok és ti énbennem és én tibennetek.

Aki tudja az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám; én is szeretni fogom azt és kijelentem magamat neki.

csupán kíváncsiságból, de megy. A beszéd Jézus és Nátánael között csodásan folyik és a társalgás vége Nátánael felemelően szép nyilatkozata: "Babbi Te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya."

*

Ejszaka volt, mikor Nikodémus először jött Jézushoz. Nem gyávaságból (Ne tévesszük össze Arimathiai Józseffel, aki titkos tanítvány volt a zsidóktól való félelem miatt) jött éjjel sokkal inkább azért, mert lelki problémái nem hagyták pihenni. Nikodémus Jézusnál volt és látjuk milyen állást foglal Jézus mellett később! (Ján. ev. 7:50-52, 19:38-39).

*

A nap forrón süt Jákob kutjánál, midőn az Ur beszélni kezd a samáriai asszonnyal. "Adj innom" szól az Ur.

"Hogy kérhetsz tőlem vizet zsidó létedre" felelte az asszony. Az Urat e nő egyszerűen "zsidónak" nevezi külsejéről ítélve.

De folyik tovább a beszéd. És egyszer csak az asszony ajkán a legnagyobb tisztelet hangján hangzik: "Uram, nincs mivel meritened!" Itt már a második fokra lép az asszony. A társalgás tart. "Avagy nagyobb vagy-e te Jákobnál?" Az asszony lelkében valami végbe megy s elcsodálkozva kérdi: "Nagyobb vagy-e Jákobnál?" Még nem teljes az asszony látása. Az Ur tovább folytatja a beszélgetést. Az asszony vizért jött a kuthoz, de ott hagyja a vedrét és a városba szaladva elhirdeti, hogy akit ő látott, az csakis a Krisztus lehet! "Jertek, lássatok egy embert, nem ez-e a Krisztus? Így jut el a megismeréshez az asszony. Először zsidó, másodsor Uram, harmadsor nagyobb Jákobnál és negyedsor Krisztus. És ő lett a legelső női miszióárús.

*

Testvér, ne sajnáld idődet az Ur Jézussal tölteni, mert drága alkalmak ezek földi életednek. És az Urat megismerni, megszeretni, vele élni csakis úgy lehet, ha idődet minden egyébgyel együtt Neki szenteled!

—Fülöp Árpád
New York, N. Y.

SZEREZZEN EBBEN AZ ÉVBEN
egy előfizetést az Evangéliumi Hírnöknek!

A NAGY LESZÁMOLÁS

(Folytatás és vége)

Végtelen Jóság. — Karácsony a végig ható küzdelmet ismerteti. Voltaképpen Isten küzd. Lehetetlen volt megteremteni a nagy Mindenséget küzdelem nélkül. Kivárni, míg fölcillan az emberben az értelem és jóság szikrája, végtelen türelemre utal. Nem megfosztani az embert a fejlődéstől millió botlása ellenére, óriási küzdelemre vall. Jeremiáshoz és Keresztelő Jánoshoz hasonló érzékeny lelkeket beplántálni az emberek soraiba egyben szemlélni azoknak kivettetését a földönküzdők közül Jójakim és Heródes szivtelenségével, szintén igazolja az Isten csodálatos türelmü küzdelmét. De a legteljesebben küzdött Isten, midőn személyiségét behelyezte a gyermek Jézusba, aztán végig kellett nézni a legcsodálatosabb életvezetés ellenére az igazi embernek a megaláztatását, megcsufoltatását.

Igenis, Isten föllázadt az emberi álnokság és gonoszság ellen. Lázadása, azonban, az Ő végtelen jóságát tárja föl. Akadt egy rendkívüli zseni, Pál apostol személyében, ki Istennek ezt az ésszel érthetetlen és mégis legdicsőbb állásfoglalását ekként jelzi: "Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt." Csupán ember képtelen erre. De az Istenség a Jézus Krisztus személyében a fölkelést, a lázadást, a forradalmat tökéletesen teljesítette. Karácsonnyal, aki akarja, tudja, hogy milyen végtelenül boldogságos föl szabadulni minden emberellenes, embertszégyenítő igától.

A föl szabadítással Isten véghez vitte a nagy leszámolást. Semmiféle sötétség, ártalom nincsen az Isten akaratában. Emberileg, az igazság bárhol a földön fogyatékos. Viszont Istennel teljes, mert Ővéle az igazság magával vonja az örök jó-ságot, mérhetetlen irgalommal, kegyelemmel, megbocsátással. Ezért Istennel szemben fölösleges a vezeklés vagy a bűnhődés. De szükséges az őszinte bűnbánat, Istenhez való fordulással. Ez az igazi vallás. Kom-

munizmus s egyéb szervezeti leigázás nem vallás, hanem ámitás, csatlás. Aki valóban Istenhez tért, a bűnellenességnek a vitéze, harcosa. Isten leszámolt véglegesen a bűnnel, megtörve a gonosz hatalmát Jézus Krisztus által. Az Isten leszámolása erőt ad bárkinek, ha Ővéle tart, hogy a saját életén keresztül is terjedjen a jóakarát, megértés és béke. Krisztus megismerésével a földi hatalmaknál mindig lényegesebb az isteni. . . . Az első karácsonnyal halad a nagy leszámolás évről-évre diadalmasan.

—Tatter Vilmos.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

GARFIELD, N. J.

November 3, 1956, nagy nap volt ezen kis gyülekezetben, ahol az Ur gyermekei, Kovács M. pr. tv.-el élükön örömmel fogadták ezen nap kora délutánján a Keleti Diakónusok és Prédikátorok őszi gyűlését. Ezen összejövetel nagyszerű, érdekes és áldásosnak bizonyult minden je-

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA

1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ARVAÜGYI

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZASZ,

1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG

69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

RICHARD STEG

6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Mrs. Barbara KURTZ

252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey

E képen a Rev. Gazsi István trentoni (N. J.) nyugdíjazott lelkipásztort és szép nagy családját mutatjuk be abból az alkalomból, amidőn házasságuknak 50 éves ünnepélyét tartották meg abban a gyülekezetben, melyet hosszú éveken át szolgáltak. Az első sorban az unokákat, a második sorban balról jobbra egyik fiát a legkisebb unokával; mellette leányát; középen pedig az ünnepelt öreg lelkészi párt s mellettük fiát és leányát láthatjuk. A harmadik álló sorban balról jobbra unokáját, 2 menyét,

két leányát és két unokáját mutatjuk be. A hátsó sorban balról jobbra Rev. Haniskó Gyula és a többi vejei állanak.

A múlt számunkban leközöltük a fényes egyházi ünnepségnek kedves eseményeit, melyen résztvettek többen a keleti prédikátorok és Testvérek. Ebben a számban pedig hozzuk a szép nagy család ünnepi fényképét is azzal a jó kívánsággal: éltesse az Ur a kedves ünnepelt házaspárt s adjon nekik sok örömet gyermekeikben és a család többi tagjaiban! —Szerk.

len lévő részére. Mig ezen gyűlés tartott, a megjelent diakonusok és prédikátorok feleségei összejöttek a Szakács testvérek kedves otthonában — Katalin nővér szeretetteljes vezetése alatt. Az igazi testvéries egység és szépség este volt látható s érezhető, amikor a helybeli nők izletes vacsorával kezdték meg nőegyletünknek 40 éves jubileumát. Ezen nagyszerű vacsorát a nők férjeik segítségével szolgálták fel mindenki meglegedésére. A vacsora elfogyasztása után a közönség felvonult a felső terembe, ahol a mi W. Cook testvérünk igazi szakértelemmel vezette az énektiszteletet, mely után Kurtz L.-né el-

nöklete alatt a jubiláló program megkezdődött. Az esteli szónok Bikacsán tv.-nő volt, aki úgy magyarul mint angolul nagyszerűen ecsetelte a keresztyén nőket munkájukban s nagyszerűen kiemelte, hogy ott, ahol örömmel tesznek mindent az Ur-ért, ott nincs fáradtság és lankadás, hanem erő és előrehaladás. Többen voltak jelen a passaici Ref. Egyház női közül is. akik örömeiket fejezték ki ezen nagyszerű és élvezetes estén való megjelenésük felett s hangsúlyozták, hogy sok ilyet kellene tartani együttesen. Ezen estének egyik ki-magasló pontja volt az, amikor elnök nővérünk felkérte Balla G. préd. tv.-t, hogy

vezessen bennünket Urunk trónjához az óhazában szabadságukért küzdő magyar testvéreinkért, akik közül már azóta életükkel fizettek mások hibájáért s többen mindenüket otthagynak másországekban próbálják újra kezdeni életüket az Ur segítségével.

Ezen kis csoportnak 19 alapító tagja volt, akik közül még heten vannak az élők sorában s még mindig segitenek könnyeket törölni úgy benn mint külföldön. Igazán mondhatjuk, hogy a magaidejében atunk, ha meg nem restülünk.

—Egy jelenlövő.